

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **C. G.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 , o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí ze dne 14.10.2013 je nespravedlivé. Je invalida s mírným stupněm postižení natrvalo a invalidita existuje od 25.9.1999. Z tohoto důvodu žádá o přiznání invalidního důchodu, neboť její kamarádky, které pracovaly v Československu, mají již řadu let důchod. V Československu pracovala v období 1969 – 1975.

[2] Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobkyně byla podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně ze dne 18.4.2014 posouzena jako invalidní III. stupně s poklesem pracovní schopnosti nejméně o 70 %, s datem vzniku invalidity 6.9.2012. Žalobkyně získala před vznikem invalidity, tj. před 6.9.2012 pouze 18 roků a 84 dnů pojištění. Pro nárok na invalidní důchod v rozhodném období od 2.9.2002 do 5.9.2012 v posledních 10-ti letech před vznikem invalidity nezískala žádnou dobu pojištění, v období od 6.9.1992 do 5.9.2012 získala pouze 1 rok a 81 dnů pojištění, namísto požadovaných 5-ti roků pojištění. Protože nebyla splněna podmínka potřebné doby pojištění, nebyl splněn nárok na přiznání invalidního důchodu. Navrhla zamítnutí žaloby.

[3] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že

- žalovaná **napadeným rozhodnutím** zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 3.5.2013 potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 3.5.2013 byla zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť nezískala potřebnou dobu pojištění ke dni 6.9.2012, k němuž byla uznána invalidní. Posudkem o invaliditě ze dne 9.10.2013, vypracovaného v rámci námitkového řízení, bylo zjištěno, že u účastnice se jednalo do 31.12.2009 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který měl vliv na pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti; nejednalo se o plnou invaliditu ani o částečnou invaliditu, neboť schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 25 %. Od 1.1.2010 došlo k poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je nedoslýchavost se ztrátou sluchu dle Fowlera 53,6 %. Posudkový závěr Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 18.4.2013 o invaliditě III. stupně nelze potvrdit, neboť při posouzení na této OSSZ došlo k posudkovému omylu;

- žalovaná **rozhodnutím ze dne 3.5.2013** zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. s přihlédnutím k článku 40 a 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004. V odůvodnění uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 18.4.2013 invalidita vznikla dne 6.9.2012. Účastník řízení získal v období před vznikem invalidity, tj. v době do 5.9.2012 pouze 18 roků a 84 dnů pojištění, v rozhodném období od 6.9.2002 do 5.9.2012 nezískal žádnou dobu pojištění a v rozhodném období od 6.9.1992 do 5.9.2012 získal pouze 1 rok a 81 dnů pojištění;

- podle **lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 18.4.2013** se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, pol. 8, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem pracovní schopnosti o 80 %. Datum vzniku invalidity byl položen ke dni 6.9.2012 nálezem E 213;

- v námitkách ze dne 11.6.2013 vyslovila nesouhlas s rozhodnutím ze dne 3.5.2013, zpochybnila datum vzniku invalidity, když tvrdila, že měla operaci ucha v r. 1995 a od té doby se léčí u laryngologa a je hluchá a invalidita III. skupiny je natrvalo. Je v předčasném starobním důchodu od roku 1996 a je dosud pojištěna;

- podle **posudkového lékaře ČSSZ**, který zdravotní stav posuzoval v námitkovém řízení **dne 9.10.2013 v Ústí nad Labem**, u žalobkyně rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena nedoslýchavost se ztrátou sluchu dle Fowlera 53,6 % se stanovením poklesu pracovní schopnosti do 31.12.2009 o 25 % podle kap. VII, odd. B, pol. 5 přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb. a od 1.1.2010 o 20 % dle kap. VIII, odd. A, pol. 6 přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb.;

- žalobkyně je polská státní příslušnice, která pracovala na území ČR (dříve ČSSR) v období od 10.9.1969 do 15.12.1975, celkem 2288 dnů a celkem i s dobou pojištění v Polsku získala 6654 dnů, tj. 18 roků a 84 dnů pojištění;

- dle **posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR** (dále jen MPSV ČR) **ze dne 18.4.2012** se u žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný oboustrannou percepční nedoslýchavostí, oboustrannými tympanosklerotickými změnami a stavem po tympanotomii v roce 1995. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu rozhodnutí 14.10.2013 je oboustranná percepční nedoslýchavost středního stupně. Toto zdr. postižení je uvedeno v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. VIII, pol. 6, kde je uvedena procentní ztráta 20 %. Pro zvýšení této hodnoty není žádný medicínský důvod. Toto posouzení je platné od 1.1.2010. Dle dostupných odborných nálezů šlo od r. 1999 do 31.12.1999 max. o středně těžkou percepční nedoslýchavost, s posudkovým hodnocením dle příl. č. 2 vyhl. č. 284/95 Sb. v kap. VII, odd. B, pol. 5, kde v rámci uvedeného rozmezí 20 – 25 %, lze hodnotit 20 %. V posudku lékařky OSSZ Děčín z 18.4.2013 došlo ke zhodnocení zdr. postižení, které nepřísluší žalobkyni, jde o výrazný posudkový omyl; ke stejnému názoru došla i lékařka v námitkovém řízení;

- dle doplňujícího posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 13.8.2014, s ohledem na nově předložené nálezy, komise dospěla ke shodnému závěru ohledně oboustranné percepční nedoslýchavosti středního stupně se shodným posudkovým hodnocením.

[4] Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2013, rozhodnutí ze dne 3.5.2013, posudků lékařů ve správním řízení ze dnů 18.4.2013 a 9.10.2013, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 18.4.2014 a 13.8.2014.

[5] Podle čl. 3 odst. 1 Nařízení Rady č. 1408/71 s výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu.

[6] Podle článku 40 odst. 4 Nařízení Rady č. 1408/71 rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituci kteréhokoli jiného příslušného členského státu, za předpokladu, že v příloze V. je uznána shoda mezi předpisy těchto států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity.

[7] Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[8] Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[9] Podle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[10] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Vzhledem k tomu, že v příloze č. V. Nařízení Rady č. 1408/71 není shoda mezi předpisy ČR a předpisy Polska ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity, vycházejí české orgány při posouzení nároku na invalidní důchod z posouzení invalidity českými posudkovými orgány dle českých právních ustanovení.

[12] Soud rekapituluje: Žalobkyně požádala o invalidní důchod a byla v řízení o této žádosti posouzena lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně jako invalidní. Samotné uznání invalidity však podle českých předpisů s odvoláním na ustanovení citované v odstavci [7] tohoto rozhodnutí nezakládá nárok na důchodovou dávku. Společně s uznáním invalidity musí pojištěnec splňovat určitou dobu pojištění. K datu vzniku invalidity, tj. k 6.9.2012, žalobkyně musela získat alespoň pět roků z období posledních deseti let, nebo získat 10 let v období posledních 20 let před vznikem invalidity. Protože žalobkyně nesplnila potřebnou dobu pojištění, žalovaná rozhodnutím ze dne 3.5.2013 žádost zamítla. Žalobkyně podala proti rozhodnutí námitky, ve kterých mimo jiné zpochybnila i datum vzniku invalidity. V námitkovém řízení posudkový lékař vyhodnotil zdravotní stav a invaliditu odlišně oproti lékaři okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu, že u žalobkyně se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti jen v míře 20 %, tedy, že žalobkyně není a nebyla ani před 1.1.2010 invalidní; z tohoto důvodu nebylo námitkám vyhověno.

[13] Protože v projednávané věci jde o dávku důchodového pojištění podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

[14] Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 18.4.2014 a ze dne 13.8.2014. Posudek posudková komise podala v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Dospěla ke shodnému závěru jako lékař v námitkovém řízení a potvrdila nesprávné hodnocení poklesu pracovní schopnosti lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení

v Děčíně. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně v období před 1.1.2010 stanovila dle příl. č. 2 k vyhl. č. 284/95 Sb. v kap. VII, odd. B, pol. 5, v míře 20 % a v období po 31.12.2009 k datu napadeného rozhodnutí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. VIII, pol. 6, rovněž o 20 %.

[15] Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů vycházela a svůj závěr o invaliditě přesvědčivě odůvodnila.

[16] Zjištěný pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval alespoň 35 %, a proto s odvoláním na uvedené v odst. [8 a 9] tohoto rozsudku, není možno žalobkyni považovat za invalidní dle českých právních předpisů. Vzhledem k uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a žalobu zamítnul dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s.ř.s.

[17] Vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, bylo rozhodnuto jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

[18] Náklady, které vznikly státu s přibráním tlumočníka, nebyly České republice přiznány s odvoláním na ustanovení § 36 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., dle kterého tyto náklady platí stát.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

pokračování

7

20Ad 1/2014

V Ostravě dne 8. října 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně